Lieta Nr. A42415306
A377-08/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008. gada 7. janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Kaļiņina
ar tulci N. Kļušņikovu,

piedaloties pieteicējai *T.P.*, pieteicējas pārstāvim *A.O.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes - Uzņēmumu reģistra - pilnvarotajai pārstāvei Jūlijai Aleksejevai,

2007. gada 19. decembrī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *T.P.* pieteikuma par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2006. gada 16. maija lēmuma Nr. 37 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006. gada 14. maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *T.P.* (turpmāk - pieteicēja) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006. gada 15. jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr. A42415306.

[2] 2006. gada 16. maijā Uzņēmumu reģistra valsts notārs, izskatot pieteicējas 2006. gada 28. aprīļa iesniegumu SIA „Allegro LR" (turpmāk – Sabiedrība) lietā, pieņēma lēmumu Nr. 37 (turpmāk – Lēmums) atstāt negrozītu Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004. gada 8. decembra lēmumu Sabiedrības lietā.

Lēmumā ir konstatēti šādi faktiskie un tiesiskie apstākļi,

[2.1] 2004. gada 30. novembrī Uzņēmumu reģistrā saņemts Sabiedrības pieteikums izslēgšanai no Uzņēmumu reģistra un ierakstīšanai komercreģistrā. Pieteikumam cita starpā pievienots Sabiedrības dalībnieku sapulces 2004. gada 29. novembra lēmums Nr. 1/04, kurā norādīts, ka sapulcē piedalās visi Sabiedrības dalībnieki un lēmumus pieņem vienbalsīgi, tajā skaitā gan lēmumu par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā, statūtu apstiprināšanu jaunā redakcijā un izpildinstitūcijas iecelšanu. Minēto protokolu parakstījuši visi Sabiedrības dalībnieki. 2004. gada 8. decembrī Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņēma lēmumu par Sabiedrības izslēgšanu no Uzņēmumu reģistra un ierakstīšanu komercreģistrā.

[2.2] 2006. gada 6. aprīlī Uzņēmumu reģistrā saņemta Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras prokurores 2006. gada 31. marta vēstule Nr. 4-1154/06, kurai pievienota 2005. gada 16. decembra lēmuma „Par krimināprocesa Nr. */dzēsts numurs/* izbeigšanu", kopija. Šajā lēmumā ir norādīts, ka *A.V.* nolūkā veikt Sabiedrības pārreģistrāciju izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā parakstījās kā *T.P.* Sabiedrības statūtos un dalībnieku sapulces protokolā Nr. 1/04, tādā veidā tos viltojot, un minētos dokumentus iesniedza Uzņēmumu reģistrā. Uz minēto dokumentu pamata Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņēma lēmumu par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā.

[2.3] 2006. gada 28. aprīlī Uzņēmumu reģistrā saņemts *T.P.* iesniegums, ar kuru apstrīdēts Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004. gada 8. decembra lēmums Sabiedrības lietā, pamatojoties uz konstatēto parakstu viltošanas faktu, un lūgts minēto lēmumu atcelt.

Izvērtējot valsts notāra lēmuma atbilstību likumam, pieteicējas argumentus, kā arī iesniegto dokumentu atbilstību likumam, atbildētājs secināja turpmāko.

[2.3.1] Saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5. panta otro daļu lēmumu par uzņēmējsabiedrības pārveidošanu vai statūtu grozījumiem, kas nepieciešami, lai uzņēmējsabiedrību pieteiktu ierakstīšanai komercreģistrā, pieņem dalībnieku sapulcē ar klātesošo vienkāršu balsu vairākumu. Sapulce sasaucama attiecīgo uzņēmējdarbības formu regulējošā likumā un uzņēmējsabiedrības Statūtos noteiktā kārtībā. Saskaņā ar likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" 43. panta pirmo daļu Sabiedrības dalībnieku sapulce ir tiesīga, ja tajā pārstāvēta vairāk nekā puse no pamatkapitāla. Lai izlemtu jautājumus par statūtu grozīšanu, nepieciešams sapulces kvorums, kas kopā pārstāv vismaz trīs ceturtdaļas no sabiedrības pamatkapitāla.

Izskatāmajā gadījumā, saskaņā ar Sabiedrības reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem, Sabiedrības 2004. gada 29. novembra dalībnieku sapulcē, kurā tika lemts par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā un statūtu grozījumu apstiprināšanu, piedalījās visi Sabiedrības dalībnieki. Savukārt, pamatojoties uz 2005. gada 16. decembra lēmumu „Par kriminālprocesa Nr. */dzēsts numurs/* izbeigšanu" ir konstatēts, ka minētās dalībnieku sapulces protokolu nav parakstījusi ***T.P.*** un viņas paraksts šajā dokumentā ir viltots. Līdz ar to, pat ja ***T.P.*** nav piedalījusies minētajā Sabiedrības dalībnieku sapulcē un balsojusi tajā, Uzņēmumu reģistra rīcībā esošajā dalībnieku sapulces protokolā ir norādīts, ka dalībnieku sapulcē ir piedalījušies pārējie Sabiedrības dalībnieki, kas kopā pārstāv 75% no Sabiedrības pamatkapitāla un lēmumus ir pieņēmuši ar 75% balsu vairākumu, ko apliecina minēto dalībnieku paraksti uz protokola, kuru īstenums nav apstrīdēts.

[2.3.2] Normatīvajos aktos nav noteikts, ka dalībnieku sapulču protokolus obligāti ir jāparaksta visiem Sabiedrības dalībniekiem. Saskaņā ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14. panta pirmo daļu, izskatot reģistrācijas pieteikumu, valsts notāram jāpārbauda šā pieteikuma: piekritība (1. punkts); vai ir iesniegti visi likumos noteiktie dokumenti (2. punkts); iesniegto dokumentu atbilstība likumiem (3. punkts); vai iesniegtajos dokumentos ietvertie lēmumi, uz kuru pamata izdarāmi ieraksti komercreģistrā vai grozījumi komercreģistram iesniegtajos pamatdokumentos, atbilst likuma prasībām (4. punkts); nav reģistrēts cits tiesisks šķērslis (5. punkts).

Savukārt, šī paša panta otrajā daļā noteikts, ka Uzņēmumu reģistra kompetence neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude. Arī Augstākās tiesas Senāts ir atzinis, ka likuma Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru normu analīze no to savstarpējās sakarības viedokļa dod pamatu atzinumam, ka likumdevējam, nosakot valsts notāra kompetenci reģistrācijai iesniegto dokumentu pārbaudē, nebija nolūka uzlikt viņam par pienākumu vērtēt sabiedrības lēmumu pieņemšanas faktiskos apstākļus. (Augstākās tiesas Senāta 2004. gada 28. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-31).

Saskaņā ar Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5. panta ceturto daļu katrs uzņēmējsabiedrības dalībnieks, kura tiesības ir būtiski aizskartas un kura balss varētu izšķirt balsošanas rezultātu, var apstrīdēt tiesā dalībnieku sapulcē pieņemtos lēmumus, ja ir pārkāpti attiecīgo uzņēmējsabiedrības veidu reglamentējošo likumu noteikumi par dalībnieku sapulces sasaukšanu vai lēmumu pieņemšanas procedūra.

Uzņēmumu reģistra valsts notārs lēmumu par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā ir pieņēmis, pamatojoties uz iesniegtajiem reģistrācijas dokumentiem, kuros ir norādītas visas nepieciešamās ziņas, un var konstatēt, ka Sabiedrība ir veikusi visas nepieciešamās darbības, lai tiktu ierakstīta komercreģistrā. Uzņēmumu reģistra kompetencē neietilpst faktu pārbaude par Sabiedrības dalībnieku piedalīšanos dalībnieku sapulcēs un balsošanu tajās. Šādi Uzņēmumu reģistra valsts notārs, izskatot

reģistrācijas pieteikumu un tam pievienotos dokumentus, nevar viennozīmīgi secināt, vai tajos norādītās ziņas atbilst patiesībai.

[2.3.3] Konstatējot, ka pieteikumam izslēgšanai no Uzņēmumu reģistra un ierakstīšanai komercreģistrā pievienotajā dalībnieku sapulces protokolā un statūtos ir viltots iesniedzējas paraksts, Uzņēmumu reģistrs nevar pārbaudīt faktus par iesniedzējas piedalīšanos un balsošanu dalībnieku sapulcē. Iesniedzējas paraksta viltošanas fakta apstiprināšanās uz Uzņēmumu reģistram iesniegtajiem dokumentiem nav uzskatāma par pietiekošu pierādījumu faktam, ka iesniedzēja nav piedalījusies dalībnieku sapulcē un balsojusi tajā. Vienlaikus minētais parakstu viltošanas fakts nenorāda uz citiem iespējamiem normatīvo aktu pārkāpumiem dalībnieku sapulces norisē un lēmumu pieņemšanā, uz kā pamata apstrīdētais Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmums varētu tikt grozīts vai atcelts.

Par Uzņēmumu reģistram iesniegto reģistrācijas dokumentu un tajos norādīto lēmumu pieņemšanas īstenumu administratīvi, krimināltiesiski un civiltiesiski atbildīgas ir personas, kas ir parakstījušas attiecīgos dokumentus. Strīdu izskatīšana par komersanta lēmumu pieņemšanas faktiskajiem apstākļiem ietilpst tiesas kompetencē, vispārējās jurisdikcijas kārtībā. Ja ar tiesas lēmumu minētā dalībnieku sapulce tiks atzīta par nenotikušu vai tās lēmumi par spēkā neesošiem, tas var būt par pamatu jauna administratīvā procesa ierosināšanai Sabiedrības lietā un apstrīdētā valsts notāra lēmuma atcelšanai vai grozīšanai.

[3] Pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt Uzņēmumu reģistra Galvenā valsts notāra 2006. gada 16. maija lēmumu Nr. 37 un uzlikt par pienākumu atcelt Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004. gada 8. decembra lēmumu Sabiedrības lietā. Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Uzņēmumu reģistrā bija iesniegti Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Alegro LR", kurā pieteicējai pieder piecas no divdesmit daļām, dokumenti pārreģistrācijai un iekļaušanai komercreģistrā. Iesniegtos dokumentus viltojusi Sabiedrības līdzīpašniece *V.V.*, ar to izdarot noziegumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 275. panta pirmajā daļā.

[3.2] Uzņēmumu reģistra valsts notārs ar savu 2004. gada 8. decembra lēmumu apstiprināja prettiesisko Sabiedrības lēmumu un iekļāva Sabiedrību Komercreģistrā. Sabiedrības pārreģistrācija un tās iekļaušana Komercreģistrā tika veikta uz viltotu dokumentu pamata.

[3.3] Nozieguma fakts tika apstiprināts ar Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras krimināllietas Nr. */dzēsts numurs/* materiāliem, vainīgā persona - *V.V.* tika sodīta atbilstoši Krimināllikumam.

[4] Uzņēmumu reģistrs lietā sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pilnībā neatzīst pieteicējas pieteikumu un lūdz to noraidīt, norādot, ka pārsūdzētajā Lēmumā būtībā ir sniegti paskaidrojumi uz pieteicējas pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006. gada 29. jūnija lēmumu lietā kā trešā persona pieaicināta sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Allegro LR". Tiesai sniegtajā paskaidrojumā trešā persona norāda, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots. Atbilstoši Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5. panta otrajai daļai lēmumu par uzņēmējsabiedrības pārveidošanu vai statūtu grozījumiem, kas nepieciešami, lai uzņēmējsabiedrību pieteiktu ierakstīšanai komercreģistrā, pieņem dalībnieku sapulcē ar klātesošo vienkāršu balsu vairākumu. Normatīvajos aktos nav noteikts, ka dalībnieku protokolus ir obligāti jāparaksta visiem sabiedrības dalībniekiem. Ja pieņemt, ka pieteicēja nepiekrita Sabiedrības pārreģistrācijai, pārēji dalībnieki bija tiesīgi pieņemt lēmumu par sabiedrības pārreģistrāciju ar 75% balsu.

[6] Pieteicēja tiesas sēdē savu pieteikumu uzturēja. Pieteicējas pārstāvis sniedza paskaidrojumu, balstoties uz pieteikumā izteiktajiem argumentiem.

Atbildētajā pārstāve pieteicējas pieteikumu neatzina, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Trešās personas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tā kā par tiesas sēdes vietu un laiku Sabiedrībai likumā noteiktajā kārtībā paziņots un ievērojot to, ka nav konstatējami Administratīvā procesa likuma 268. un 269. pantā paredzētie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa atzīst, ka administratīvā lieta izskatāma bez Sabiedrības piedalīšanās.

Motīvu daļa

[7] Iepazinusies ar lietas materiāliem un tiesas sēdē uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus pēc savas iekšējas pārliecības, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2006. gada 16. maija lēmuma Nr. 37 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu nav pamatots un ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 250. panta pirmo daļu, tiesa, taisot spriedumu, pārbauda, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām un vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības. Savukārt, panta otrā daļa noteic, ka tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā.

[9] Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2006. gada 16. maija lēmums Nr. 37, kas ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, ir pamatots ar likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14. panta pirmo un otro daļu, Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5. panta otro un ceturto daļu.

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14. panta pirmā daļa (redakcijā uz pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas laiku) noteica, ka, izskatot iesniegtos dokumentus, Uzņēmumu reģistra valsts notārs pārliecinās par to, vai:
1) ievērota reģistrācijas piekritība;
2) iesniegti visi likumā paredzētie dokumenti;
3) iesniegtie dokumenti atbilst likuma prasībām;
4) iesniegtajos dokumentos ietvertie lēmumi, uz kuru pamata izdarāmi ieraksti komercreģistrā vai grozījumi komercreģistram iesniegtajos dokumentos, atbilst likuma prasībām;
5) nav Uzņēmumu reģistrā reģistrēts cits tiesisks šķērslis.

Savukārt minētā likuma 14. panta otrajā daļā noteikts, ka Uzņēmumu reģistra kompetencē neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude.

[10] Tiesa konstatē, ka šajā lietā nav strīda par reģistrācijas piekritību, iesniegto dokumentu kopumu, citiem šķēršļiem.

Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14. panta pirmajā daļā noteiktais, ka valsts notāram ir jāpārbauda dokumentu atbilstība likumam un dokumentos ietverto lēmumu atbilstība likuma prasībām, ir ierobežojams atbilstoši likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību" (kas bija spēkā 2004. gada 29. oktobra sapulces sasaukšanas laikā) un Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma normām par Uzņēmumu reģistrā iesniedzamo dokumentu saturu un lēmuma pieņemšanas procedūras ievērošanu.

No minētā izriet, ka valsts notārs var pārbaudīt tikai dokumentu (šajā gadījumā Sabiedrības 2004. gada 29. novembra dalībnieku sapulces protokola, kurā tika ietverts lēmums par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā un statūtu grozījumu apstiprināšanu) formālo atbilstību likuma prasībām (jo protokolam nav jāpievieno jebkādi dokumenti, kas ietvertu papildu ziņas likumības pārbaudei), kā arī veikt

protokolā ietverto lēmumu likumības kontroli tikai tiktāl, ciktāl par likumību var spriest pēc paša protokola (nepieciešamais kvorums, vairākums, lēmuma pieņemšanas procedūra u.tml.).

To apstiprina arī likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14. panta otrā daļa, kas paredz, ka Uzņēmuma reģistra kompetencē neietilpst komersanta lēmuma pieņemšanas faktisko apstākļu pārbaude.

[11] Tādējādi secināms, ka Uzņēmumu reģistra uzdevums nav sabiedrību darbības likumības uzraudzība vai kontrole, bet tikai sabiedrības lēmumu reģistrēšana, pārbaudot, vai attiecīgais lēmums, spriežot pēc likumā noteiktajiem reģistrā iesniedzamajiem dokumentiem, ir vispār pieņemts un ir likumīgs. Tieši šādu Uzņēmuma reģistra funkciju - sabiedrības darbības likumības uzraudzību - šajā lietā saredz pieteicēja, taču, šāds viedoklis nav pamatots.

[12] Atbilstoši likuma „Par sabiedrībām ar ierobežotu atbildību":

- dalībnieku sapulces sasauc sabiedrības izpildinstitūcijas atrašanās vietā, ja sabiedrības statūtos nav noteikts citādi (likuma 38. panta 2. punkts).

- dalībnieku kārtējo sapulci sasauc sabiedrības izpildinstitūcija (minētā likuma 39. panta 1. punkts)

- sabiedrības dalībnieku sapulce ir tiesīga, ja tajā pārstāvēta vairāk nekā puse no pamatkapitāla (statūtu fonda). Ja laikus izsludinātā sapulce nav tiesīga kvoruma trūkuma dēļ, ne vēlāk kā piecpadsmit dienu laikā tiek sasaukta atkārtota sapulce ar to pašu darba kārtību, un tā ir tiesīga lemt neatkarīgi no klātesošo balsstiesīgo dalībnieku skaita. Lai izlemtu jautājumus par statūtu grozīšanu (izņemot pamatkapitāla palielināšanu), sabiedrības likvidāciju un koncerna līguma slēgšanu, nepieciešams sapulces kvorums, kas kopā pārstāv vismaz trīs ceturtdaļas no sabiedrības pamatkapitāla (statūtu fonda). Ja sabiedrību dibina divi dibinātāji, ir nepieciešama abu piedalīšanās sapulcē (likuma 43. panta pirmā daļa).

[13] Tiesa atzīst, ka Uzņēmumu reģistra valsts notāram, pieņemot lēmumu administratīvā procesa ietvaros, ir saistošs Administratīvā procesa likuma 9. pantā ietvertais patvaļas aizlieguma princips, kas nosaka, ka administratīvo aktu var pamatot ar faktiem, kuri ir nepieciešami lēmuma pieņemšanai, un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem. Tas nozīmē, ka ja likums nosaka konkrētu dokumentu kopumu, kas iesniedzams iestādē, un nosaka, kādām ziņām jābūt ietvertām šajos dokumentos, turklāt vēl īpaši ierobežo iestādes kompetenci faktisko apstākļu izvērtēšanā, Uzņēmumu reģistra valsts notārs nedrīkst pamatot savu lēmumu ar citiem, papildus ievāktiem faktiem. Ja Uzņēmumu reģistra valsts notārs pēc savas iniciatīvas vāktu likumā neparedzētas ziņas, uz šo ziņu pamata pieņemtais lēmums būtu patvaļīgs.

[14] Pieteicēja kā galveno argumentu Lēmuma atcelšanai min apstākli, ka Sabiedrības 2004. gada 29. novembra dalībnieku sapulcē, kurā tika lemts par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā un statūtu grozījumu apstiprināšanu, pieteicēja nav piedalījusies, dalībnieku sapulces protokolu nav parakstījusi un atbilstoši 2005. gada 16. decembra Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras lēmumā „Par kriminālprocesa Nr. */dzēsts numurs/* izbeigšanu" konstatēts, ka viņas paraksts šajā dokumentā ir viltots.

[15] Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5. panta ceturtā daļa noteic, ka katrs uzņēmējsabiedrības dalībnieks, kura tiesības ir būtiski aizskartas un kura balss varētu izšķirt balsošanas rezultātu, var apstrīdēt tiesā dalībnieku sapulcē pieņemtos lēmumus, ja ir pārkāpti attiecīgo uzņēmējsabiedrības veidu reglamentējošo likumu noteikumi par dalībnieku sapulces sasaukšanu vai lēmumu pieņemšanas procedūra.

Kā tiesas sēdē apstiprināja pieteicējas pārstāvis, pieteicēja prasību pret Sabiedrības dalībniekiem vispārējās jurisdikcijas tiesā nav cēlusi, savukārt, Uzņēmumu

reģistrs nav tiesīgs izšķirt strīdu starp Sabiedrības dalībniekiem, kas būtu tam ar likumu noteiktās kompetences pārkāpums.

[16] Uzņēmumu reģistrs Lēmumā ir atzinis, ka pieteicējas paraksta viltošanas fakts nenorāda uz citiem iespējamiem normatīvo aktu pārkāpumiem dalībnieku sapulces norisē un lēmumu pieņemšanā, uz kā pamata apstrīdētais Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmums varētu tikt grozīts vai atcelts.

Tiesa atzīst šādu atbildētāja argumentu par pamatotu, jo konkrētajā gadījumā Sabiedrībā ir četri dalībnieki, un katram no tiem pieder pa piecām Sabiedrības pamatkapitāla daļām. Sapulces lēmumu, ar kuru nolemts reģistrēt sabiedrību Komercreģistrā, neviens Sabiedrības dalībnieks nav pārsūdzējis vispārējās jurisdikcijas tiesā, tikai pieteicēja vērsusies Uzņēmumu reģistrā ar lūgumu atcelt 2004. gada 8. decembra valsts notāra lēmumu.

No minētā izriet, ka 75% no visiem Sabiedrības dalībniekiem neiebilst pret Uzņēmumu reģistra lēmumu reģistrēt Sabiedrību komercreģistrā. Atbilstoši Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likuma 5. panta otrajai daļai, lēmumu par uzņēmējsabiedrības pārveidošanu vai statūtu grozījumiem, kas nepieciešami, lai uzņēmējsabiedrību pieteiktu ierakstīšanai komercreģistrā, pieņem dalībnieku (akcionāru) sapulcē (pilnsapulcē) ar klātesošo vienkāršu balsu vairākumu.

Tas nozīmē, ka pat gadījumā, ja pieteicēja nav piedalījusies Sabiedrības 2004. gada 29. novembra dalībnieku sapulcē, bet tajā piedalījušies pārējie trīs sabiedrības dalībnieki, kas pārstāvēja 75% no Sabiedrības pamatkapitāla, tāda sapulce bija tiesīga pieņemt lēmumu par Sabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā.

[17] Ņemot vērā tiesas veiktos secinājumus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums atbilst tajā noradītajām materiālajām tiesību normām, kā arī attaisno ar pārsūdzēto Lēmumu pieteicējam noraidītās tiesības.

[18] Pārbaudot pārsūdzētā Lēmuma atbilstību procesuālajiem un formālajiem priekšnoteikumiem, tiesa konstatē, ka pārsūdzētais Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67. panta otrajai daļai, izdodot pārsūdzēto Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, aktā ir norāde uz piemērotajām tiesību normām, izvērtēti pieteicējas iebildumi, norādīta pārsūdzības kārtība. Tiesa nesaskata, ka Uzņēmumu reģistra valsts notārs, kā arī galvenais valsts notārs, kā valsts pārvaldes iestādes amatpersona administratīvā procesa kārtībā būtu pieņēmusi nepamatotu, lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu lēmumu, jo šī administratīvā procesa ietvaros lietas faktiskie apstākļi ir tikai izskatāmajos dokumentos ietvertās ziņas.

[19] Pieteicēja pieteikumā lūdz uzlikt par pienākumu atcelt Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004. gada 8. decembra lēmumu Sabiedrības lietā. Ņemot vērā, ka tiesa konkrētajā lietā nav konstatējusi Lēmuma prettiesiskumu atbilstoši Administratīvā procesa likuma 250. panta pirmajā daļā noteiktajiem administratīvā akta pārbaudes kritērijiem, līdz ar to nav pamata Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2006. gada 16. maija lēmuma Nr. 37 atcelšanai, kā arī pieteicējas lūguma apmierināšanai par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu atcelt Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2004. gada 8. decembra lēmumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *T.P.* pieteikumu par Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2006. gada 16. maija lēmuma Nr. 37 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese I. Kaļiņina